PELS ESCLAUS MODERNS O TREBALLADORS ASSALARIATS, QUÈ ÉS PRINCIPAL: L'EXPLOTACIÓ, LA INSEGURETAT, L'ATUR, O BÉ LA CORRUPCIÓ DE POLÍTICS I EXPLOTADORS?

El sistema capitalista amb les seves societats anònimes i les seves empreses nacionalitzades han vingut deixant clara la **IMPERSONALITAT de sa majestat el Capital**, demostrant-se que **la producció és SOCIAL, no individual**; que són les lleis no escrites del règim mercantil capitalista: la **llei del valor**, la **llei de l'oferta i la demanda**, l'**acumulació per l'acumulació** a través de la producció per la producció, les que imposen les seves necessitats com a mode de govern burgès per sobre dels **individus-TITELLES**.

El desenvolupament de les Forces Productives xoca contra el Mode de Producció Capitalista produint la **clàssica anarquia de la producció** i conduint, una vegada i una altra, des de 1824, a una crisi de sobrecapacitat productiva de capital (massa fàbriques, màquines, serveis) i a una sobreproducció relativa (massa mercaderies, massa capital), el que condueix a **la deflació**, a la caiguda dels preus industrials. Sobreproducció relativa perquè no és que sobrin aliments i productes pels treballadors sinó que no serveixen per la revalorització del Capital. La classe burgesa i els seus governs combaten les catàstrofes que genera el sistema capitalista descarregant els SACRIFICIS, que mitiguen o curen temporalment les crisis del sistema, sobre la classe obrera i fins i tot sobre els "estalviadors" (sectors de la petita burgesia i de l'aristocràcia obrera). Juntament amb els acomiadaments massius, amb l'empitjorament de les condicions de vida i de treball, també s'imposa la concentració massiva de capitals financers (mitjançant l'absorció de bancs, el tancament d'oficines, l'estafa de les preferents, perpètues...), comercials (tancament del petit comerç) i productius (construcció, indústria...).

Aquest procés criminal motivat per la tendència decreixent de la taxa de guany que desembocarà finalment en la III guerra mundial (no s'oblidi que les crisis de 1914 i 1929-39 van provocar la I i la II guerres) és propi, és inherent al sistema del treball assalariat, al sistema mercantil-capitalista: els Churchill, Hitler, Stalin, Bush, Obama, Putin, Merkel, Trump, Xi Jinping..., són els esclavistes de luxe que ens imposen tots els SACRIFICIS que requereixi el MONSTRE sense rostre que es recull en la IMPERSONALITAT del sistema capitalista.

Els empresaris, els seus consells d'administració, els seus governs i lleials oposicions marxen tots junts en la mateixa direcció quan els negocis galopen vent en popa. Però quan la superproducció abarrota els Mercats es culpen i es barallen. Si la producció i la taxa de guany no es recuperen aviat, es llencen a la guerra comercial acusant-se tots de ser culpables dins i fora de cada país. I si la situació de crisis es prolonga, cada grup d'empreses i dels seus governs prepara la guerra per defensar els seus Mercats amb els exèrcits, o per conquerir nous Mercats utilitzant els exèrcits: Aquestes són les causes i les finalitats de les guerres imperialistes del capitalisme! Tot el demés és propaganda patriòtica-nacional per encegar i drogar la massa obrera ideològicament esclava, que ha de suportar, carregar amb els SACRIFICIS de la crisi i de la guerra, des de la fam i ritmes de producció extenuants, a les mutilacions i la mort!

Per superar aquesta crisi, el sistema capitalista en el seu conjunt necessita la guerra mundial. Totes les potències són ja imperialistes (EEUU, UE, Rússia, Xina, Índia, Brasil, Sudàfrica, Nigèria, Turquia, Iran, Veneçuela, Japó, etc.), tots els seus conflictes són conflictes entre esclavistes pel repartiment dels esclaus. La fracció dels esclavistes que està perdent la seva hegemonia és la que necessita desencadenar la guerra contra abans millor: aquest és el paper d'EEUU.

Estem en aquest procés aterrador i terrorista del sistema del treball assalariat, del sistema capitalista. Com es manifesta? Es manifesta en tota una sèrie de conflictes i atemptats promoguts pels diferents bàndols capitalistes: Ucraïna, Líbia, Sudan, Iraq, Iemen, Síria, Afganistan, Centre-Àfrica, Nigèria, Veneçuela, etc.

Davant d'aquesta situació prebèl·lica i de confrontació entre les potències pel repartiment del món només és possible una tàctica proletària i internacionalista: *"els obrers no tenen pàtria"* (Marx, Engels), *"cap solidaritat amb la pròpia burgesia, rebuig de tot nacionalisme, l'enemic principal està en el propi país"* (Lenin): és la pròpia burgesia. Des d'aquesta perspectiva cal afrontar la campanya narcotitzant dels nacionalismes "espanyol", "català", "basc", etc., tots ells anti-obrers i reaccionaris.

La base de la societat en la que sobrevivim és el treball assalariat. L'única font de guany és l'explotació d'aquest treball assalariat. Aquesta explotació és també una forma d'esclavitud perquè no podem lliurar-nos d'ella, perquè podem deixar de treballar per un empresari però no podem lliurar-nos de la classe dels empresaris en conjunt. Això passa perquè la classe dels assalariats no disposem dels mitjans de producció mentre que els empresaris són la classe dels propietaris d'aquests mitjans de producció.

Aleshores: és la corrupció el veritable problema, la CAUSA que colpeja la classe obrera?

Aquest guany o plusvalor que s'aconsegueix explotant la classe obrera és el que després es reparteixen o es roben entre el Capital industrial, comercial, financer o especulatiu, i aquí entren en acció els politiqueros i sindicaleros en recerca de la seva PROPINA per adjudicar tal o qual contracte d'obra o manteniment, per l'incompliment patronal dels drets dels treballadors o per l'eliminació o modificació de tals o quals lleis. Exemples:

"El Suprem eximeix a les empreses de registrar la jornada diària." (Expansión, 6-4-17).

Així amplien la jornada sense que es puguin reclamar les hores extres, aconseguint encara més hores de treball GRATIS.

"El Tribunal Constitucional (TC) ha dictat que la utilització de mitjans tecnològics durant una vaga per suplir els treballadors, (el denominat esquirolatge tecnològic...) *no vulnera el dret de vaga"* (Expansión, 24-3-17). Però això no queda aquí:

"La reforma penal rebaixa el càstig a qui limiti el dret a la vaga; eximeix de responsabilitat penal a les empreses que adoptin programes de prevenció" (Expansión, 17-1-15).

Tota aquesta política anti-obrera preventiva es produeix quan *"les jornades perdudes per vagues van caure al mínim històric al 2016"* (El País, 14-4-17). La burgesia no s'atura en els seus atacs contra la classe obrera i menys quan no hi ha lluites classistes dels assalariats!

La mitjana del cost total d'una hora de treball a la zona Euro és de 29,5€. A l'Estat espanyol és de 22€. Aquí està tot inclòs. Resulta que ara l'aparell d'alliberats d'UGT *"demana el punt i final de la moderació salarial. Reclama que els salaris pugin fins un 3%."* (Cinco Días, 20-12-16). Repetim: fins un 3%! Mentrestant, l'habitatge a les ciutats puja el 16%, la llum ha pujat més del 70%...

A El País (25-10-2012) s'informava de l'acord entre els aparells de CEOE-UGT-CCOO: *"El pacte salarial aparca les clàusules que garanteixen el poder adquisitiu"*. És a dir, llibertat total per reduir els costos de la mercaderia força de treball. Així tenim els resultats:

Els salaris de les empreses privades es van reduir un 15,5% des de 280.939 milions al 2008 a 237.266 milions al 2015. Mentrestant, els sous dels consellers i administradors van pujar un 45,0% entre 2008 i 2015, des de 1.679 a 2.435 milions d'euros (Cinco Días, 2-8-16). Els caníbals capitalistes, les sangoneres i sindicaleros subvencionats parlen i parlen de crisi, redueixen un 15,5% la massa salarial als treballadors assalariats i els seus sous enormes se'ls augmenten el 45,0%. Com volen que no ODIEM aquests xucla-sangs? L'Odi de Classe cap al capitalisme i els seus gestors és l'únic que ens diferencia d'una bèstia de càrrega.

Un altre exemple sagnant: *"Ibèria estalviarà 69.000€ de mitjana anual amb cada acomiadament"* (Cinco Días, 15.3.2013), multipliqui's pels 3.141 acomiadaments acordats amb els sindicaleros. Estengui's a Telefònica (la seva plantilla ha caigut de 74.000 a uns 20.000). El cost salarial de l'obrer de la subcontracta no arriba a 1/3 i fa el treball de 4 o 5 de Telefònica. Elevin-se aquests exemples a totes les grans i mitjanes empreses de l'Estat capitalista espanyol i aquí tenim l'explicació de la bona marxa de l'economia.

Un altre exemple: *"Les cotitzades espanyoles lideren la rentabilitat per dividend a Europa i EEUU"* (Cinco Días, 26-4-17). Les mesures anti-obreres des de 2009, l'abaratiment dels costos globals del treball assalariat són els que van permetre l'augment de les exportacions des de 159.000 milions al 2009 a 254.000 milions al 2016, recuperant l'1,8% de totes les exportacions mundials perdut al 2009.

Sota l'aclaparador pes de tota aquesta política anti-obrera, es van multiplicar els beneficis dels capitalistes en més del 60% al 2016 en les 120 empreses cotitzades a la Borsa. D'aquí que els dividends repartits superin els estatunidencs i europeus. Però, a més, han reduït fortament l'endeutament acumulat per les empreses, caient del 132,9% del PIB al 2010 al 104% al 2015, o sigui, un 29% menys, uns 300.000 milions d'euros. Aquesta quantitat s'ha d'afegir als guanys invertits o repartits a l'Estat espanyol i pel

món des de 2009 fins a 2016, que multiplicaven aquesta xifra de 300.000 milions per 4 o per 5: 1,5 bilions d'euros arrancats a la salut i la sang dels assalariats explotats a l'Estat espanyol i pel món.

Un altre exemple: *"Amb metàstasis i obligada a treballar. La mort d'Isabel Carragal tres mesos després de que un jutjat li negués la incapacitat absoluta"* (El País, 29-3-17). Són centenars de milers d'esclaus assalariats que són assassinats brutalment pels capitalistes i les seves institucions. Però aquests burgesos criminals no descansen:

"Cal prolongar l'edat de jubilació fins els 70 anys" (Expansión, 17-4-17). Els representants de la burgesia diuen que no hi ha diners, però, on amaga els diners la petita burgesia?: *"els autònoms cotitzen de mitjana un 40% menys que els assalariats"* (Cinco Días, 24-11-16).

Una puntualització: *"Santander va pagar 134 milions als seus exdirectius"*. Els bons administradors de les "Targetes Black" de Bankia només van atracar 15,5 milions i eren desenes d'assaltants. Entre els assaltants hi havia 6 atracadors de l'aparell d'alliberats de CCOO més 2 o 4 d'UGT i un altre grapat de la CEOE i de tots els partits parlamentaris i institucions de l'Estat; i a tot això cal afegir els 1.261 milions en fons de pensions pels consellers de les empreses cotitzades en borsa. Tots patriotes i pares de la moral anti-obrera!

Allò de 250.000 llocs de treball en les institucions de l'Estat burgès en els pròxims 4-5 anys té trampa, ja que els jubilats en aquests 4-5 anys arriben als 400.000- 500.000, donat que hi ha més de 500.000 funcionaris amb més de 60 anys i hauran de jubilar-se.

La premsa diu que ETA ha entregat les armes, que renuncia a practicar la violència, el terrorisme, com ja van fer els carlistes amb la seva famosa "ABRAÇADA DE VERGARA". Allà van deixar abandonats els carlistes pobres, com es quedaran abandonats els treballadors i enganyats per ETA-BILDU. Després de la felicitació i proposta de col·laboració enviada per BILDU al ianqui Donald Trump hem d'insistir que tot nacionalisme pacífic o violent és un moviment burgès i en l'època del domini imperialista, és un moviment completament REACCIONARI i, no s'oblidi que el País basc com a Catalunya són completament imperialistes, ja que juntament amb Madrid sotmeten a la resta del Mercat espanyol.

Els patriotes radicals ja van complir la seva funció de la mà de l'església i de la burgesia: cremar la joventut i la classe obrera fins en el seu instint solidari classista. De moment, ja no són necessaris, poden diluir-se en les ombres del nacionalisme moderat. El mateix camí d'anada i tornada poden fer el nacionalisme català, madrileny o espanyol.

A l'altra part de l'oceà Atlàntic ha aparegut una bèstia capitalista anomenada Donald Trump, que no necessita àvia per autoadular-se *"Seré el més gran productor de llocs de treball que Déu hagi mai creat."* (Expansión, 21-1-17) La titella feixistoide Trump creu que el món capitalista no té més melic que el seu, el del president dels ianquis. Però poc a poc es van imposant les línies de la política d'Estat: encara no pot matar a tots els xinesos, però es consola abraçant-se amb el xinès Xi. Ja no crema els tractats amb Canadà i Mèxic. No hi ha diners per aixecar el MUR a la frontera mexicana. Això sí, segueix exercint el terrorisme que crema vius el nens, els ancians, els malalts i tots els habitants amb el llançament de bombardejos des de 10.000 – 12.000 metres d'alçada. Però a aquestes bombes/míssils, els periodistes, els historiadors i polítics occidentals no els anomenen TERRORISME. Sí que anomenen terrorisme i terrorista l'individu jihadista que portava un ganivet a Londres, París, Berlín, Nova York... No s'oblidi que el Brexit és el pare de Trump. Anglaterra guarda les essències de la dominació social i imperialista.

Ara, aquest melic-titella mundial planteja *"la major retallada d'impostos en la història dels EEUU"*, reduint-los-els als empresaris des del 35% actual fins al 15%. Així les empreses utilitzen aquests sobreguanys en automatitzacions i robotitzacions de les noves instal·lacions reduint els llocs de treball en lloc de multiplicar-los.

La veritable política als EEUU o a l'Estat espanyol la decideixen les lleis de l'economia i les necessitats del capital financer i industrial, i s'imposen a través dels alts funcionaris de carrera, ja que els politiqueros són roba interior d'usar i tirar. La burgesia espanyola ja s'ha cansat dels "peperos", els surten massa cars, necessiten una mica de regeneració, una aparença d'honestedat, politiqueros amb més capacitat d'engany cap als explotats. Necessiten els demagogs de la falsa esquerra moderada i moderadora: Necessiten el PSOE al govern!

Cridem l'atenció i denunciem la fam i les malalties que ve generant el governant partit de l'exèrcit o chavisme a Veneçuela. Denunciem l'oposició que va ser la responsable del "caracazo" o "sacudón" al febrer de 1989, la repressió del qual ens va costar més de 3.000 morts a mans de la "guàrdia nacional" i de l'exèrcit, amb la participació directa d'Hugo Chávez. Ara s'està preparant un o diversos banys de sang... Preparem la futura revolució social anticapitalista per acabar amb els governs i les oposicions d'ahir, d'avui i de demà.

Parlar de "poble" és fomentar i embellir l'explotació més crua de la classe obrera, significa convèncer als treballadors que ajudin als seus propis explotadors, significa trair i abandonar a una gran massa dels assalariats.

El parlamentarisme és només l'obra de teatre amb la que s'il·lusiona la petita burgesia i l'aristocràcia obrera i es busca corrompre la classe obrera. Un moviment veritablement transformador i revolucionari només pot néixer fora d'aquest ambient de cretinisme parlamentari.

Els "sindicats" subvencionats són empreses de serveis sindicals i són aparells al servei de la Patronal. Per lluitar contra els abusos immediats del capital (reduccions de condicions, acomiadaments, etc.), **la classe obrera necessita el Sindicat de Classe: una organització de lluita immediata no subvencionada per la Patronal ni per l'Estat, sense alliberats ni professionals, en la que s'exclogui el nacionalisme i el parlamentarisme, fomentant l'acció directa i l'extensió de les vagues indefinides i sense serveis mínims.**

Per poder demà lluitar per una nova societat que superi l'actual societat fundada en l'explotació i les guerres, hem de defensar-nos aquí i ara dels atropellaments quotidians que vivim en els centres de treball, organitzar-nos per reclamar assistència mèdica en condicions i gratuïta, lluitar per tal que no ens facin viure al carrer, **reclamar la reducció de jornada a 30 hores setmanals sense reducció salarial, la jubilació voluntària als 55 anys amb el 100% del salari, l'eliminació de les subcontractes i ETTs, l'eliminació dels períodes de prova i dels contractes temporals.** Només així podrien trobar lloc de treball els aturats i es podria mitigar el sobreesforç i la situació de terror dels ocupats, arrancant **el salari mínim de 1500€ o subsidi indefinit de 1500€**, indefinit fins que la Patronal i el seu Estat proporcionin un lloc de treball en condicions.

Se'ns dirà que això és massa. Responem que qui així raona és un defensor de l'esclavitud i que **si el capitalisme sobreviu rebentant a la classe obrera... que rebenti el capitalisme!**

I si rebenta el capitalisme, quina és l'alternativa?

L'alternativa al capitalisme és una societat sense classes, sense diners, sense propietat privada i sense intercanvi mercantil: el Comunisme.

Però no ha fracassat ja el comunisme? Ens han dit sempre que a Rússia i satèl·lits hi havia socialisme o comunisme i també a Xina, Vietnam, Cuba i últimament a Veneçuela. **Això és una grandíssima mentida perquè en tots aquests països hi ha hagut treball assalariat, mercaderies, guany, llei del valor, i amb això explotació, crisis i guerres: és a dir, capitalisme.**

Aquest món burgès s'enfonsa i amenaça en arrossegar-nos amb ell, no tenim pedaços per posar-li sinó una nova societat per la que lluitar i viure. I no una caricatura d'aquesta amb els noms canviats sinó **una societat veritablement comunista**: sense treball assalariat, sense mercat, sense anarquia de la producció, sense propietat privada, sense estat, ni crisis ni guerres... en la que ***"el lliure desenvolupament de cada un serà la premissa del lliure desenvolupament de tots"*** (Manifest Comunista)

Per poder portar a terme aquesta tasca, necessitem el Partit Comunista Internacional que reuneixi la part més avançada i decidida del proletariat, unificant els esforços de les masses treballadores dirigint-les de la lluita pels interessos i resultats contingents, a la lluita general per l'emancipació revolucionària del proletariat.

PER LA REPRESA DE LA LLUITA DE CLASSE!
PER L'ABOLICIÓ DEL TREBALL ASSALARIAT!
PER LA REVOLUCIÓ COMUNISTA INTERNACIONAL!

PARTIT COMUNISTA INTERNACIONAL – "EL COMUNISTA"
1r de maig 2017
Per correspondència (sense més dades):
Apartat 52076 – 28080 Madrid
www.pcielcomunista.org **pci@pcielcomunista.org**